

Zlatko Mičić, dipl. inž. geod.

Zlatko Mičić rođen je u Sarajevu 16. 2. 1955. godine, gdje je završio osnovno obrazovanje. Godine 1969. upisao se u Geodetsku srednju tehničku školu u Sarajevu. Nakon završene srednje škole, 1973. godine, upisao je studij geodezije na Građevinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Studij je uspješno okončao 13.12.1978. godine. Od januara 1979. do avgusta 1981. godine radio je u Geodetskom zavodu u Sarajevu, na poslovima premjera BiH, a tu je prošao i šestomjesečnu obuku za rad na fotogrametrijskim instrumentima. Od septembra 1981. godine radio je kao asistent na Odsjeku za geodeziju Građevinskog fakulteta u Sarajevu, na predmetima Fotogrametrija I, Fotogrametrija II i Geodezija u rudarstvu. Tokom rada na fakultetu aktivno je učestvovao u stručnim projektima koje je Odsjek za geodeziju realizovao za potrebe privrede (radovi na premjeru opština Kiseljak, Visoko, Gacko i Kreševo), terestričko fotogrametrijsko snimanje objekata i terena, radovi u rudnicima Breza i Tuzla, praćenje slijeganja terena u Tuzli i sl.). Koautor je jednog članka objavljenog 1987. godine u časopisu Geodetski glasnik. Po okončanju akademske karijere prelazi u Direkciju za puteve, 1990. godine. Nakon završetka ratnih zbivanja, pristupio je formiranju katastra Opštine Istočno Novo Sarajevo, koji kasnije prerasta u Područnu jedinicu RUGIPP u Istočnom Novom Sarajevu. Do 2009. godine obavljao je funkciju rukovodioca spomenute područne jedinice. Dao je veliki doprinos razvoju Istočnog Sarajeva, naročito u razdoblju ekspanzije izgradnje tog grada. Kao rukovodilac je stvarao dobre međuljudske odnose, uz veliki entuzijazam pri rješavanju različitih problema. Naročito uspješno je odgovarao na sve zahtjeve građana koji su se obraćali njegovoj službi.

Dugi niz godina bio je aktivno uključen u mnoge društvene aktivnosti. Na omladinskoj radnoj akciji „Sutjeska 1972“ proglašen je udarnikom, a u Geodetskoj srednjoj tehničkoj školi obavljao je dužnost predsjednika Savez socijalističke omladine škole i člana Radničkog savjeta škole. Godine 1973. ispred škole je odabran za dodjelu priznanja Saveza sindikata BiH – Gradska konferencija Sarajevo, koja se dodjeljivala maturantima za izuzetne uspjehe u radu, učenju i učešću u društvenim aktivnostima tokom školovanja. U toku studija na Građevinskom fakultetu u Sarajevu biran je za člana predsjedništva Saveza socijalističke omladine fakulteta i člana Savjeta Fakulteta. U 1975. godini dodijeljena mu je „Plaketa prof. dr. Svetislava Milića“ za najbolje rezultate na studiju svoje godine i primjeren rad u organizaciji Saveza socijalističke omladine.

Uz sve vrline koje je posjedovao, najviše je cijenio porodicu kao stvarnu i vrhunsku vrijednost života. Svojim primjerom je ostalima to davao do znanja, nadaleko šireći pozitivnu energiju porodičnog čovjeka. Oženio se Radmilom Stanišić 1982. godine, a u sređenom i skladnom braku dobili su kćerke Ninu i Sonju, dvije izuzetne osobe.

Imao je brojne hobije koji su uključivali sakupljanje kristala, starih novčića i poštanskih markica. Veoma je volio muziku i posjedovao je veliku kolekciju gramofonskih ploča.

Preminuo je 12.12.2010. godine u Istočnom Sarajevu. Na gradskom groblju Miljevići, uz porodicu, okupili su se mnogobrojni poznanici, prijatelji i kolege, kako bi se od njega oprostili i ispratili ga na vječiti počinak, 14.12.2010. godine.

Siniša Stanišić